

27

те са сред нас

Явор Гърдев

На 16 април 2005 на път за софийското летище 29-годишната Ч.Й.¹ намира на задната седалка на такси най-обикновено тефтерче джобен формат със спирала. Дава го на шофьора с предположението, че някой го е забравил и може да си го потърси. Шофьорът поглежда скептично тефтерчето, видимо не се впечатлява и казва: «Фърли го некаде като слезеш.» Докато шофьорът изпреварва наред по булевард “Брюксел”, уверен в неустоимия чар на регионалната си мъжественост, Ч.Й. отваря тефтерчето. На кориците му не пише нищо, а върху листовите му, двадесет и седем на брой, има печати с формата на прекомерно голям резен торта и с вписани номера – съответно от 1 до 27. На гърба на всеки лист има чернови ръкописни бележки, смътно напомнящи за устав на някаква организация. Ч.Й. прочита съдържанието на тефтерчето. Решава, че става дума за бележки по сценарий на телевизионна игра или нещо подобно, оставя тефтерчето в страничния джоб на сака си и забравя за него.

Около два месеца и половина по-късно, на 28 юни 2005, движейки се в час пик в тролей по булевард “Левски”, Ч.Й. попада в задръстване при изхода от подлеза на НДК по посока към Попа. Вляво, срещу входа на казино *Venice* седем-осем души, излезли на платното, сочат към казиното и плачат. Стоят без да мърдат, сочат и плачат. Със сълзи. Не преиграват, не демонстрират, че плачат, а стоят там някак съдържано, с тъга. Наоколо - клаксони, онези стоят и плачат. Насред центъра. Абсурд. На фанелата на един от плачещите Ч.Й. вижда номер, вписан в познат й вече резен торта и опитва да го заснеме с мобилния си телефон марка Nokia 6230. В момента, в който на вратата на казиното се появяват гардове, плачещите се пръсват и изчезват в различни посоки. Flash-mob най-вероятно. Вечерта Ч.Й. сваля от рафта онзи сак и от тесния му страничен джоб, в който никога нищо не слага “понеже сака се деформира, издува, и става на торба”, изважда забравеното тефтерче с печатите. Щампата на фанелата на онзи от flash-mob-а е очевидно идентична с отпечатъка на четиринадесета страница в тефтерчето. Двете цифри са подчертани, до тях има плътна точка, а на фона – малки квадратчета. Лого. Обажда ми се по телефона, развеселена.

Дословно съдържание на текстовете в тефтерчето.

Стр. 1, Печат 1

27 е реваншистка група, която цели да осигури на членовете си възможност за достоен реванш срещу нетърпими обиди към добрия им вкус.

Нагло начало. Яка претенция. И особено това *добрия им вкус*. Някакви хора се събрали в група, защото решили, че техният вкус е добър. После, какъв вкус? За кулинария ли си говорим, за какво? Пък и войнствено, за реванш става дума. Имаш чувството, че някой иска да те бие.

Стр. 2, Печат 2

27 осъществява своите наказателни операции предимно по ненасилствен начин.

Наказателни операции. Оп! Взе да става сериозно. При това забележете, има опит за политическа коректност - методите са *ненасилствени*. Тоест, група миролюбиви хора. Нещо като Робин Худчета на добрия вкус. Хем добри, хем гневни и справедливи. Има обаче една думичка, която не вещае нищо добро. *Предимно*. Действат, видите ли *предимно по ненасилствен начин*, но ако, така да се каже, ги ядосате много, май може и по насилствен.

Стр. 3, Печат 3

27 защитава добрия вкус.

Това вече го имаме предвид!

Стр. 4, Печат 4

Критерият за лош вкус се изработва от група 27 посредством свободно волеизлияние, което се осъществява чрез подпечатване на обекти – носители и разпространители на лош вкус.

Стр. 5, Печат 5

Свободното волеизлияние-подпечатване цели постигане на консенсус относно това, дали един или друг обект е носител и разпространител на лош вкус.

Стр. 6, Печат 6

С колкото повече индивидуални печати на група 27 бъде подпечатан един обект - носител и разпространител на лош вкус, толкова по-голям е консенсусът, че това действително е обект – носител и разпространител на лош вкус.

Това си е направо принос в естетическата теория. За пръв път виждам описан формален метод за определяне на добър вкус. При това узурпаторски: лош вкус е това, което на нас не ни харесва. При все това в цялата работа има нещо симпатично.

Стр. 7, Печат 7

Група 27 наказва сурово посегателствата върху добрия вкус, но не прибегва до директна саморазправа с лица.

Леко започват да досаждат с това настояване, че са добри, че имат човешко лице. Разбрахме, де! Сигурно не пушите и ядете екологично чисти храни. Само не разбирам как наказвате сурово с тези сапунени сърца?

Стр. 8, Печат 8

Консенсусът в Група 27, постигнат чрез свободно волеизлияние (посредством подпечатване), дава право на членовете на групата да предприемат индивидуални или колективни наказателни акции спрямо обекти – носители и разпространители на лош вкус.

Може пък аз да се заблуждавам. В края на краищата терминът *наказателна акция* не звучи никак мило. По-скоро напомня за хора, увличащи се прекомерно по романи на Умберто Еко, по конспиративни теории, по локални, регионални, световни заговори, и други симптоми на неизживяно юношество. Но може и да е тактически ход. Презастраховат се с романтичния имидж на *добрите*, на *рицарите на добрия вкус*, за да могат да действат изкъсо. От друга страна, не виждам защо да ги подозирам в имиджови тактики, след като целия този устав изобщо не изглежда да е предназначен за публикуване или каквото и да било огласяване. Конспиративният дух е заразен!

Стр. 9, Печат 9

Група 27 се състои от равноправни активисти. Тя не се регистрира в съда и не заявява официално съществуването си пред органите на държавата. Нея я има. Тя е.

Трябва да призная, че макар и надути сноби, тези хора изглежда все пак изобретяват свой начин на протест. И очевидно не чакат на общината, на държавата или на царя да въведат естетическа оправия. Въвеждат си я те. Самосиндикално. Конспиративно. Синдикатът на недоволните естети! А и чаровно е, съгласете се, че не напират особено да я карат по формално-легалния ред. Ако не друго, поне няма да насърчават корупцията.

Стр. 10, Печат 10

Базов градивен елемент на група 27 е нейният индивидуален член.

Стр. 11, Печат 11

Индивидуалният член на група 27 е естетически активист.

Стр. 12, Печат 12

Активистът посредством свободното си волеизлияние автоматично влиза в различни видове и степени на естетически консенсус с другите активисти.

Стр. 13, Печат 13

Видовете и степените на естетически консенсус определят и правото за предприемане на наказателни акции.

Прави впечатление, че в тази си част проектоуставчето много се загрижва за демократичността. Обикновено конспиративните структури се подчиняват на силно централизиран ред, докато тази взема решенията си със свободно гласуване, с консенсус. Демократични сантименти.

Стр. 14, Печат 14

Трима индивидуални членове - активисти в режим на естетически консенсус автоматично образуват ядка.

Ядката е онова минимално консенсусно звено, чието постигане се изисква за предприемане на акция с ниска наказателна тежест.

Ядката представлява базово консенсусно звено и се определя като първа степен на естетически консенсус в група 27.

Стр. 15, Печат 15

Три ядки на активисти в режим на естетически консенсус автоматично образуват кордон.

Кордонът е онова легитимно консенсусно звено, чието постигане се изисква за предприемане на акция със средна наказателна тежест.

Кордонът представлява разширено консенсусно звено и се определя като втора степен на естетически консенсус в група 27.

Стр. 16, Печат 16

Три кордона или девет ядки на активисти в режим на естетически консенсус автоматично образуват Група 27.

Групата е онова легитимно консенсусно звено, чието постигане се изисква за предприемане на акция с висока наказателна тежест.

Групата представлява квалифицирано консенсусно звено и се определя като трета (мобилизационна) степен на естетически консенсус, включваща всички индивидуални членове на организацията.

Тук трябва да обърнем специално внимание на структурирането. То вече е симптоматично. Партизански спомени изникват, когато стане дума за *ядки и групи*. *Кордон* пък е по-скоро от полицейския отколкото от отечественофронтовския речник и стои твърде странно, но като цяло тези текстове копират терминологията на далеч по-ранни образци на нелегална конспиративна борба. За ядки става дума още през деветнайсети век в руските интелегентски революционно-терористични организации. Странното, новото и неочакваното е по-скоро в това, че в граждански инертно общество изведнъж се появяват хора, готови да вложат интелектуална и логистична енергия в разработването на конспиративна мрежа за цели, които в края на краищата нямат нищо общо с властта, а засягат уж политически безобидна сфера – естетическата. Всъщност това е поводът нашето списание да прояви интерес към темата, де. Независимо от цялата налудничавост на проекта 27, които и да са неговите автори, той волно или неволно превръща проблема с изгледа на пространствата, които обитаваме и в които се движим, в политически проблем. Щеше ли да възникне Група 27, ако имаше нормална гражданска активност в тази насока? Едва ли. Но понеже няма, на празното място естествено се появяват радикали, склонни на радикална активност. И понеже засега всичко това изглежда по-скоро като игра, организирана от хора със странно хоби за забава в свободното време, се налага да доуточним, че нещата не са чак толкова безобидни. От средата на юли до края на август, докато се точеха коалиционните преговори и столичани се евакуираха в крайморските райони, по булевардите на София по най-странни и начини бяха унищожени девет реклами на билбордове: три на бул. “Сливница”, три на бул. “България” и по една на булевардите “Цариградско шосе”, “Евлоги Георгиев” и “Ген. М.Скобелев”. За организирана група едва ли някой е мислил. По-скоро за хулигански набези. Странни обаче са хулиганските набези, при които, например, раираният фон на една от рекламите (за перална машина) се оказва фино нарязан с макетен нож по контура на раето. При вятър паното започва леко да се поклаща като ленти против мухи на балконска врата и открива зад себе си нарисувана на дъното на билборда пералня “Перла 6”. В друг от случаите оголените задни части на фолк-красавица са изрязани от мястото си, след което са имплантирани (т.е. залепени) на лицето ѝ, а отстрани се чете надпис: “Plastic surgery”. Тук няма да обсъждаме изобретателността. Очевидно не е много оригинално. По-важното е, че в близост до основата на всеки един от споменатите билбордовете, в повечето случаи направо на тротоара, незабележимо за онзи, който няма да се вгледа и уж без всякаква връзка със случващото се, остават няколко малки отпечатъка с номер.

Стр. 17, Печат 17

Основен знаци на Група 27 са нейните индивидуални печати - по един за всеки индивидуален член - активист.

Стр. 18, Печат 18

Всеки активист притежава един индивидуален печат, отговарящ на номера, под който е влязъл в Група 27.

Стр. 19, Печат 19

Индивидуалните печати са съставна част на макропечата на Група 27.

Стр. 20, Печат 20

Макропечатът на Група 27 представлява кръгла фигура, съставена от три отделни еднакви части – индивидуални печати. Един макропечат се образува от не повече и не по-малко от три индивидуални печата.

Стр. 21, Печат 21

Печатът служи за оставяне на изобличителен отпечатък върху обекти на естетическа нетърпимост и самото му наличие върху даден обект представлява заявка от страна на индивидуалния член - активист за образуване на консенсусно звено. Консенсусните звена не са постоянни структури, а се образуват във всеки конкретен случай, когато най-малко трима (или повече) активисти, заедно или независимо един от друг, са оставили индивидуални отпечатци върху или в близост до обект на естетическа визуална нетърпимост и по този начин са образували веднъж (или повече пъти) макропечата на Група 27, т.е. са оформили консенсус на естетическо недоволство (ядка, кордон или група).

Очевидно системата е проста и ефективна. Обектите просто се “дамгосват” с изобличителен отпечатък. Освен това тук за пръв и единствен път става дума за визуална нетърпимост, от което вероятно трябва да очакваме “дамгосване” на обекти от сферата на директно видимото: реклами, сгради, паметници. Всъщност, като помислим, легитимната власт едва ли би могла да поеме дейността, с която се е нагърбила тази конспиративна група. Няма как. Най-малко правозащитните организации ще бъдат принудени да се намесят веднага. Все пак става дума за евентуални репресивни мерки в сферата на вкуса, която по презумпция е неприкосновена лична сфера. Това си е нарушаване на човешките права. От друга страна градовете ни са вече толкова отчайващо грозни и безстилни, че никаква власт не може да се оправи с този проблем. На фона на тази невъзможност опитите на тези ентузиазирани хорица са нещо като симпатично хайдутство, което е наясно, че няма да може да наложи добрия вкус, но поне ни провокира да не забравяме, че има и добър вкус. Един познат в студентските си години обикаляше София до умопомрачение и пишеше с маркер по стени и врати следния графит: Batman is Bruce Wayne! Тези правят нещо подобно. Отчаяно се опитват да ни покажат истината, а ние - скептични и знаещи, че истината е относителна - ги питаме: “А що е истина?”

Стр. 22, Печат 22

По отношение на обектите на лош вкус, върху които се образуват един, три или девет макропечата на естетическо недоволство се предприемат различни по вид и тежест санкциониращи действия.

Стр. 23, Печат 23

Санкциониращите действия, предприемани от Група 27 имат характер на наказателни акции и биват три вида: предупредителна акция, унищожителна акция и обезсърчителна акция.

Стр. 24, Печат 24

Предупредителна акция е най-леката форма на наказателен естетически активизъм. Предприема се по отношение на първо забелязано прегрешение по отношение на добрия вкус и цели да алармира автора и поръчителя на естетическия замърсител, че действията му (й) са под наблюдение и ще следват унищожителни действия в случай, че производството на естетически замърсители продължи. Акцията се предприема, след като върху обекта на естетическа ненавист или в близост до него с най-малко три индивидуални печата, т.е. с един макропечат, е постигнат консенсус на естетическо недоволство от типа "ядка".

Стр. 25, Печат 25

Унищожителна акция е утежнена форма на наказателен естетически активизъм. Предприема се при поредно прегрешение по отношение на добрия вкус чрез експониране на естетически замърсител. Санкцията се изразява в цялостно унищожаване или непоправимо увреждане на същия. Акцията се предприема, след като върху обекта на естетическа ненавист или в близост до него с най-малко девет индивидуални печата, т.е. с три макропечата, е постигнат консенсус на естетическо недоволство от типа "кордон".

Стр. 26, Печат 26

Обезсърчителна акция е най-тежката форма на наказателен естетически активизъм. Предприема се при упорито рецидивиращи обиди към добрия вкус чрез интензивно производство и експониране на нетърпими естетически замърсители от авторска, продуцентска или инвеститорска инстанция с потвърдено замърсителски нагласи. Освен че цели унищожението или непоправимото увреждане на продукта, акцията цели напълно да откаже гореописаните инстанции да произвеждат и експонират продукти в сферата на визуалното. Акция се предприема само след като върху пореден обект на естетическа ненавист или в близост до него с всичките двадесет и седем индивидуални печата, т.е. с девет макропечата, е постигнат квалифициран консенсус на естетическо недоволство от типа "група".

Стр. 27, Печат 27

Група 27 се състои от не по-малко и не повече от 27 активисти.

Какво повече да се каже? Всичко е кристално ясно. Достъпът е ограничен. Няма как да се запишем. Местата свършиха. Зад цялата си написана демократичност, това е една затворена и недостъпна работа. Паравоенно формирование. Клуб. Къде по-интересно и по-демократично щеше да бъде да се юрнем всички да подпечатваме. Ама sorry, face control. Само експерти. Не така, бе, пичове (-ки)!

Задача за десерт

В 03,45 часа през нощта на 15-ти срещу 16-ти август 2005 откъм улица “Софроний Врачански” се задава група хора без облекло. Групата навлиза в тревната площ на бул. “Тодор Александров” и на пъпа на столицата, срещу площад “Независимост” бързо изиграва едно голо хоро в подножието на статуята Св.София, или - както мило я наричат софиянци - “Каката”.

Колко печата открил пристигналия седем минути по-късно на местопроизшествието патрул? И въобще, знаел ли какво да търси?

¹ Инициалите на действителните лица са променени с цел запазване на самоличността им в тайна. В повечето случаи това е направено по тяхна лична молба.